

[Bendix.]

at almindelige mennesker, almindelige borgere med almindelige indtægter ikke har haft mulighed for at leje de lejligheder, der blev opført. Derfor har vi med lodder og trisser og ekstraforanstaltninger måttet arbejde for udlejning af det byggeri, som opførtes som almennyttigt boligbyggeri. Det kunne ikke blive ved med at gå, og derfor har vi nu i fællesskab taget sken i den anden hånd og fastlagt en samlet mål-sætning på 8.000 almennyttige boliger og fastlagt en finansieringsordning. Jeg vil gerne slå fast, at ordningen vil på kort sigt betyde en stigning i de offentlige udgifter, men på lang sigt — og ikke så forfærdelig lang sigt — betyder denne ordning et fald i de offentlige udgifter. Filosofien har altså været, at langsigtede besparelgesgevinster var at foretrække for kortsigtede. Det synes jeg skal stå klart, at sådan er det, og sådan synes jeg også det er rigtigt at det er.

I lovforslagets kapitel IX behandles de specielle regler vedrørende boliger til unge, herunder specielt unge under uddannelse. Lovforslaget regner ikke med meget almindeligt kollegiebyggeri i fremtiden, men regner i høj grad med, at der skal indbygges boliger til unge og unge under uddannelse i de almennyttige boliger. Dog regnes der med regulære kollegieboliger af en størrelsesorden 1.500 pr. år, og det finder vi er rimeligt. Vi erkender, at der er områder, hvor der er uddannelsesinstitutioner, men ikke megen boligkapacitet, dér kan der være et behov for regulære kollegieboliger. Der kan også være et behov for almindelige kollegieboliger inde i de større byområder, her vel ikke mindst som en konkurrence til værelsesmarkedet, som ellers kan blive et meget dyrt marked for de unge.

Det er naturligvis af en lidt mere detailpræget karakter, men jeg vil dog alligevel gerne nævne her ved første behandling, at det specielle møbleringstilskud, som nu skal være et møbleringslån i henhold til forslaget, tror jeg ikke der er megen mening i at opretholde. De 4 mill. kr. på årsbasis, der derved kunne indvindes, kan måske bruges på en bedre måde, bl.a. til at sætte begyndelseshuslejen i kollegieboligerne ned under det, man med den finansieringsordning, der er foreslået, må regne med.

I øvrigt vil jeg sige, at vi finder, ideen

om at indbygge, indbage i det almennyttige boligbyggeri specielle enheder til til unge er god, men hvis der i det almennyttige boligbyggeri virkelig skal være muligheder for, at unge, som flytter meget, kan få en bolig, så er det nok nødvendigt, at der bliver en speciel kvota, et bestemt m²-antal inden for hvert byggeri, som specielt sigter på unge. Ellers vil unge, hvis der ikke bliver en sådan fortrinsordning, stadig væk komme til at stå bagest i boligkøen, og det er netop det, vi prøver på at modvirke.

Jeg skal i denne sammenhæng sige om det forslag, der er fremsat af det kommunistiske parti, at vi kan ikke støtte det. Argumentation burde i og for sig være overflødig. Jeg skal nøjes med at sige, at vi har med byggeomomsen kørt frem og tilbage og skabt utroligt store vanskeligheder ved denne køren frem og tilbage. Det konservative folkeparti vil ikke medvirke til at genoplive den debat, med det resultat det vil kunne få i retning af at slå byggerytmen yderligere i stykker. Jeg tror, vi kan nå de målsætninger, som det kommunistiske parti forfølger med sit forslag, på anden vis end ved at genoplive denne debat.

Jeg skal også gøre et par bemærkninger om forslaget til ændring af lov om realkreditinstitutioner. Forslaget er først og fremmest et udtryk for de nødvendige korrektioner, som må foretages i realkreditloven som en konsekvens af forslaget til lov om boligbyggeri og den nye finansieringsordning for almennyttige boliger. Vi kan naturligvis støtte disse ændringer.

Tillige kan det glæde os, at forslaget vil være ensbetydende med — det hævder boligministeren i det mindste — en lettelse eller i det mindste ikke en besværliggørelse af administrationen, og det vil betyde, hvis vi ser på det økonomiske, en økonomisk rationalisering og en lettelse af obligationsmarkedet, og det er hensigtsmæssigt.

Ud over disse mindre ændringer i realkreditloven, som vi altså kan anbefale, bør denne første behandling give anledning til nogle få bemærkninger og overvejelser om realkreditloven i al almindelighed.

Der knytter sig betydelig usikkerhed for låntagere til den kreditform, som formidles af realkreditinstitutionerne. Sådan har det ikke altid været, men den mangel på ba-